

عنوان مقاله:

دلایل توسعه حکم محاربه

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ابراهیم علی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی

اسماعیل هادی تبار - عضو هیئت علمی حقوق دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

معمولا جرایم علیه امنیت و آسایش عمومی با توجه به این که کلیت نظام و موجودیت آن را مورد هدف قرار می دهند، اهمیت دارد. یکی از مهم ترین این جرایم محاربه است که مبنای جرم انگاری محاربه در حقوق کیفری ایران، آیه 33 سوره مایده است. در خصوص محاربه قانون گذار بودن توجه به ضوابط و قواعد فقهی و حقوقی (قانون مجازات نیروی مسلح که با به کار بردن عنوان محاربه در غیرموضع صحیح فقهی و تعمیم آن به موارد متعدد که هیچ گونه مشابهتی با محاربه ندارد، با موازین اسلامی مغایر به نظر می رسد) و با هدفی انطباق تام قوانین کیفری کشور با مقررات فقهی شریعت اسلام و نیز استفاده از عامل بازدارندگی در حوزه جرایم و همچنین به سبب اقتضایات امنیتی، سیاسی و اجتماعی زمان تصویب قانون و سایر موارد دیگر تصمیم به ایجاد جرایم در حم محاربه نمو و بر تعمیمی احکام و آثار جرم محاربه به جرایم تعزیری و بازدارنده حکم داده است مربوط به قانون مجازات نیروهای مسلح است لذا در این مقاله سعی شده به این سوال پاسخ داده شود که علل تعمیم جرم محاربه به سایر جرایم چه می باشد.

کلمات کلیدی:

محاربه، تعمیم، جرایم علیه امنیت، تعزیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/855311>

